

[Lausten.]

Ordfører. Mit Parti anbefaler Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget. Nogle af os ønskede vel, at Forslaget spændte videre, særlig paa enkelte Punkter. Jeg tænker her særlig paa de sønderjyske Haandværkere. Der er næppe nogen Steder i Landet, hvor Haandværkerne har lidt saa store Tab ved Akkordlovgivningen som netop i Sønderjylland, og over for disse Tab er den Lettelse, der stilles Haandværkerne i Udsigt, noget lidt, synes jeg. Vi maa imidlertid alt i alt mene, at Regeringsforslaget er langt at foretrække fremfor de af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag. Der er for mig ikke den ringeste Tvivl om, at noget saadant meget hurtigt vilde blive efterfulgt af ny Belaaning. Gældssanering vilde ved Handel med Ejendomme o. s. v. blive udnyttet i fuldt Maal, og vi vilde for mange Ejendommens Vedkommende i Løbet af ganske kort Tid være akkurat lige saa vidt, som vi er nu. Vi tror, at den Vej, Regeringen vil gaa ved at lette Rentebyrden i det Omfang, Lovforslaget angiver, uden at give Lejlighed til ny Gældsstiftelse, er bedre. Det er jo, som det ogsaa er sagt i det andet høje Ting, haabløst at tro, at alle sønderjyske Landbrugere kan blive ved deres Ejendomme. Foranstaltninger, hvorved dette kunde ske, kan vi ikke gennemføre herinde; det maa gennem den Lovgivning, vi her arbejder med, vise sig, hvem der er i Stand til under nogenlunde rimelige Gældsforhold ved Flid og Paapasselighed at blive ved deres Bedrifter. Jeg skal til Slut udtale Ønsket om, at det bliver saa faa som muligt, der ikke kan gøre det, og anbefaler hermed Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordføreren for Socialdemokratiet (Jørgen Møller) for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget, og jeg retter ogsaa denne Tak til Ordføreren for Det radikale Venstre (Lausten). Det sidstnævnte ærede Medlem sagde, at en Del ønskede, at Loven spændte videre. Ja, et saadant Ønske er der vel hos alle, naar man giver en Lov, der tager Sigte paa visse Hjælpeforanstaltninger, men det ærede Medlem

erkendte jo ogsaa, at der er Grænser for, hvor langt man kan gaa med en saadan Lov. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at han syntes, at Haandværksmestrene fik for lidt i Forhold til Landboerne, vil jeg dertil bemærke, at Haandværksmestrene i Sønderjylland ved denne Lov stilles gunstigere end Haandværksmestrene i det øvrige Land; det gælder ogsaa Landbrugerne dernede. Det er en Særforanstaltning for Sønderjylland, og det Resultat, der er naaet her ved et Samarbejde mellem 3 Partier i Folketinget, er saa vidtgaaende, som man har ment, man kunde være med til, da der dog ogsaa er et Ansvar at tage over for den øvrige Del af Befolkningen.

Jeg beklager, at Ordførerne for de 2 andre Partier, Venstre og Det konservative Folkeparti, har ment det nødvendigt, at dette Forslag skulde underkastes Udvalgsbehandling — Ordføreren for Det konservative Folkeparti udtalte endog: en grundig Udvalgsbehandling. Ja, det er Tinget jo selv Herre over, og hvis det skal være en grundig Udvalgsbehandling, der varer i lang Tid, maa man jo tage den Tid. Det vil komme til at gaa ud over de Folk, som man her tager Sigte paa at hjælpe, men det maa de paagældende saa tage Ansvaret for.

Det 1ste landstingsvalgte Medlem, den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jepsen Christensen), udtalte sin Glæde over, at man i det andet høje Ting har ændret § 1 saaledes, at der kom til at staa, at efter denne Lov ydes der efter Begæring o. s. v., i Modsætning til det, der stod tidligere, at paa Begæring kunde der tilstås denne Lempelse. Det har for mig ikke været nogen Vanskelighed at gaa med til denne Affattelse, thi Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt, tilsigtede ikke det, som det ærede Medlem mente: at man, hvad Lempelserne i § 1 og § 2 angaar, skulde undersøge, om den paagældende Ansøger nu ogsaa var moralsk kvalificeret til at faa denne Hjælp. Det var ikke Tanken, og det har ikke været anført noget Sted, saa den Ændring medfører efter min Mening ikke nogen Realitet. Men da man har kunnet imødekomme det ærede Medlem og hans Partifæller derved, har vi ogsaa i dette Tilfælde med den Velvillie, som vi altid udviser, sagt: det skal ikke skille os ad.